

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาทัศนคติของเกษตรกรจังหวัดลำพูนต่อการใช้อีเอ็มในการผลิตลำไย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านลักษณะส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมกับทัศนคติของเกษตรกรจังหวัดลำพูนต่อการใช้อีเอ็มในการผลิตลำไย และเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการใช้อีเอ็มในการผลิตลำไย

ประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ คือ เกษตรกรที่ใช้อีเอ็มในการผลิตลำไย ในอำเภอเมือง และกิ่งอำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน จำนวน 213 คน รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยค่าไคสแควร์

ผลการวิจัย พบว่า ทัศนคติของเกษตรกรจังหวัดลำพูนต่อการใช้อีเอ็มในการผลิตลำไย มีระดับทัศนคติเห็นด้วยมากต่อการใช้อีเอ็มในการผลิตลำไย

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ประสิทธิภาพในการฝึกอบรมเกี่ยวกับอีเอ็ม การมีตำแหน่งในชุมชน และการใช้สารโปแตสเซียมคลอไรด์ในการผลิตลำไย มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการใช้อีเอ็มในการผลิตลำไยของเกษตรกรจังหวัดลำพูน

ปัญหา และอุปสรรคจากการใช้อีเอ็มในการผลิตลำไย พบว่า เกษตรกรยังขาดความรู้ ความเข้าใจในขั้นตอนการปฏิบัติเกี่ยวกับอีเอ็มที่ถูกต้อง ขาดผู้นำที่จริงจังที่จะส่งเสริมการใช้อีเอ็มแก่เกษตรกรสมาชิก หัวเชื้ออีเอ็มไม่มีคุณภาพ ขาดการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการใช้ และผลที่จะได้รับจากการใช้อีเอ็ม และการเชื่อคำโฆษณาของบริษัทปุ๋ยเคมีและสารเคมี

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยครั้งนี้ คือ หน่วยงานของรัฐควรส่งเสริมให้มีการทำวิจัย และเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับอีเอ็ม ตลอดจนจัดฝึกอบรมแก่เกษตรกรผู้ผลิตลำไยในเรื่องเกี่ยวกับการใช้อีเอ็มที่ถูกต้องเหมาะสม